

باید همچون دریا در استقرار خود مستقر بود

شماره پرسش: ۲۸۱۰۹

تاریخ ارسال پرسش: ۱۳۹۹/۳/۱۹ ۰۸:۰۰:۴۴

متن پرسش

سلام علیکم: استاد جان بنده گاهی از اوقات در معرض نفحات الهی قرار می‌گیرم. اما بعدا با اینکه می‌توانم دوباره خودم را در معرض آن قرار بدهم، این کار را نمی‌کنم. به خود می‌گویم تازه در معرض آن بودی فعلا بس است. این «دیگر بس است» در امور دیگر هم وجود دارد. اگر روزی زیاد درس بخوانم و وقت زیادی در تتبع در دروس بگذارم، فردای همان روز دیگر وقت نمی‌گذارم و می‌گویم دیروز زیاد وقت گذاشتی و دیگر بس است. همین مقدار تو را کفایت می‌کند. ناگفته نماند که انرژی برای ادامه دارم. استاد آیا این مکر و حيله شیطان است؟ اگر آری چگونه آن را خنثی کنم؟ ممنون

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: باید همچون دریا در استقرار خود مستقر بود و در همان استقرار همه چیز را در خود جای داد چه دروس را و چه نفحات الهیه را از آن جهت که در روح توحیدی، کاری انسان را از کاری باز نمی‌دارد. موفق باشید